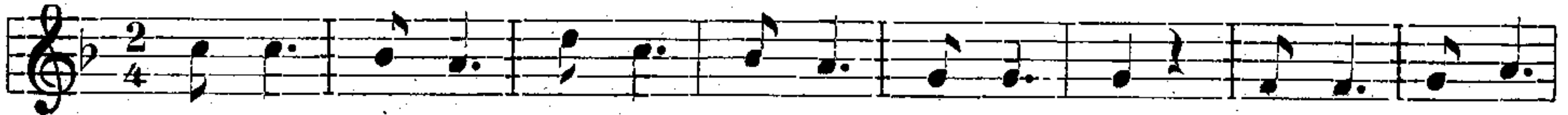

Hory, hory, hory
odstupte na stranu,
ať já od milého
slovičko dostanu.

Slovičko nebo dvě,
só falešný obě.
Co je mně, synečku,
co je mně po tobě?

612.

Od Žiliny.

Pozri, mi-lá, na ten stromček ze-le - ný, keď je pekný,

každý z něho jo-dlo - mí.

1.

Pozri, milá, na ten stromček zelený,
keď je pekný, každý z něho jodlomí.*

Keď zažijú, potom špatná zostaneš,
kde že sa ty, duša moja, poděješ?

A ty moja najmilejší, taká si
pokoľ chlapani neuzijú tvéj krásy.

Já sa hodím do téj bystréj vodičky,
kde sa perú drobné ryby, kačičky

Čo by si sa do téj vody hádzala,
ťažko teba tvoja mamka chovala.

2.

Vyrostuol mi pred okénkom hrebíček,
naučil sa do nás chodiť Janiček.

Není si ty taký verný, jak si boľ,
lebo už Ťa můj kamarád odvedoľ.

O, Janičko, duša moja, miľý mój,
není si ty taký verný, jak si boľ.

Odvedoľ ma, duša moja, od teba,
že němožem ani hľedať na seba.

613.

Z Léskovské Doliny.

Ty si my - slíš, že ne-vyém, keď ty já nyšt ne-po - vyém,

vyém čo štu-dy - ru-ješ, dze ke - rú mi - ľu-ješ, ver, že o

tom do-bre vyém.

* Jodlomí = odlomí, ulomí si halouzku.